

20 MAJ 1992

Københavns Borgerrepræsentation
Rådhuset
1599 København V

1. k.
1992/1078/101-1
jl/eot

I skrivelse af 10. marts 1992 anmodede Indenrigsministeriet med henblik på en vurdering af lovligheden af Københavns Kommunes fremgangsmåde i forbindelse med det offentlige udbud af Tivoli-grunden Københavns Borgerrepræsentation om en udtalelse vedrørende 7 spørgsmål om den anvendte fremgangsmåde.

Med skrivelse af 23. marts 1992 (j.nr. 277/92) med bilag har Københavns Borgerrepræsentation besvaret Indenrigsministeriets skrivelse af 10. marts 1992. Det fremgår af borgerrepræsentationens svar, at borgerrepræsentationen i sit møde den 19. marts 1992 med 47 stemmer imod 1 forkastede et af borgerrepræsentant Lars Hutters fremsat forslag til besvarelse af ministeriets høringsskrivelse. Borgerrepræsentationen vedtog derefter med 46 stemmer mod 1 magistratens indstilling om at besvare ministeriets høringsskrivelse ved fremsendelse af magistratens indstilling af 16. marts 1992.

I magistratens indstilling er ministeriets spørgsmål besvaret således:

"Spørgsmål 1. Har annoncetext og annonceplacering været undergivet politisk behandling i kommunen? I givet fald bedes oplyst det kommunalpolitiske organ, der har truffet beslutning herom.

Besvarelse: Offentligt udbud af kommunens ejendomme i medfør af § 51a i styrelsesloven for København, jfr. Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 472 af 20. juni 1991, varetages af magistraten, jfr. vedtaget af 25. november 1977 og senere for styrelsen af de kommunale anliggender i Københavns kommune § 9, jfr. herved tillige Erik Harder: Dansk Kommunalforvaltning, kommunalbestyrelsen, 5. udgave, side 219, hvoraf fremgår, at det må være klart tilkendegivet, såfremt en bestemmelse i en lov om, at et

nærmere beskrevet forhold beror på kommunalbestyrelsens bestemmelse, skal forstås på den måde, at afgørelser kun kan træffes af kommunalbestyrelsen i et møde.

(Under hensyn til, at der i den foreliggende sag har været tale om salg i forbindelse med bygninger på lejet grund, samt under hensyn til, at det af Indenrigsministeriets vejledning afsnit II, næstsidste stykke fremgår, at dispensation fra offentligt udbud kan gives i tilfælde af salg til erhvervsbyggeri, hvor der foreligger et tilbud om køb af en bestemt ejendom, der som følge af dens beliggenhed, dens anvendelsesmuligheder eller andre forhold har særlig betydning for den pågældende tilbudsgiver, har spørgsmålet om udbudspligt eller eventuel dispensation telefonisk været forelagt Indenrigsministeriet. I forbindelse hermed har ministeriet oplyst, at også salg af grunde i forbindelse med bygninger på lejet grund er omfattet af lovens udbudsbestemmelser, og at en eventuel dispensation ville kræve egentlig sagsbehandling. Herefter er offentligt udbud foretaget).

Spørgsmål 2. Svarer annonceteksten til kommunens sædvanlige annoncetekster i forbindelse med offentligt udbud af kommunal ejendom til salg?

Besvarelse: Indtil ikrafttrædelsen den 1. juli 1991 af styrelsesloven § 51a er offentligt udbud af Københavns kommune tilhørende ejendomme alene sket i forbindelse med salg af parcelhuse og lignende gennem annoncering foretaget af den pågældende ejendomsmægler. Efter nævnte dato er salg af ejendomme, der er omfattet af reglen om offentligt udbud, (bortset fra salg gennem ejendomsmæglere af parcelhuse og lignende) sket i følgende fem tilfælde:

- Matr.nr. 109 Nørrevold Kvarter, Nørre Søgade 5.
- Matr.nr. 328 Vestervold Kvarter, Edvard Falcks Gade.
- Matr.nr. 11 ax m.fl. Vallerød by, Rungsted Strandvej 179 ("Strandbjerg").
- Matr.nr. 183 Vestervold Kvarter, Vesterbrogade (Tivoli-grunden).
- Matr.nr. 404 Nørrevold Kvarter, Gyldenløvesgade 24 (Søpavillon-grunden).

For samtlige offentlige udbud vedlægges fotokopi fra diverse dagblade (Berlingske Tidende, Politiken og Det fri Aktuelt), idet dog bemærkes, at det inden for den givne tidsramme ikke har været muligt vedrørende hver enkelt annoncering af fremskaffe kopi af samtlige annoncer. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 3.

Spørgsmål 3. Svarer annoncerens størrelse, opsætning og placering til den størrelse, opsætning og placering, der er sædvanlig ved kommunens annoncering af kommunale ejendomssalg? Kopi af andre annoncer vedrørende kommunens udbud af ejendom, herunder med angivelse af annonceplacering m.v. bedes vedlagt.

Besvarelse: Der henvises til de i forbindelse med spørgsmål 2 vedlagte bilag. Det fremgår heraf, at annoncerens størrelse m.v. stort set er ens. Specielt bemærkes, at i tilfælde, hvor der er tale om offentligt udbud af grunde med bebyggelse, der ikke til-

hører kommunen (Tivoli og Søpavillonen), er det særligt anført, at der allerede foreligger købstilbud fra bebyggelsens lejer, samt at salg til en tilbudsgiver, der ikke har afgivet det højeste købstilbud, kan ske, såfremt der herved varetages en saglig, kommunal interesse.

Spørgsmål 4. Har kommunen modtaget nogen købstilbud på grundlag af de indrykkede annoncer?

Besvarelse:. Vedrørende Edvard Falcks Gade udløste udbudet 2 henvendelser, og vedrørende "Strandbjerg" udløste udbudet 1 købstilbud.

At der i det væsentlige er kontakt med relevante køberemner uden offentligt udbud, stemmer efter magistratens skøn i øvrigt med det forventelige, idet der bl.a. som følge af planlovgivningen i markedet er et betydeligt kendskab til, hvilke kommunale ejendomme der med rimelighed kan forventes sat til salg.

Spørgsmål 5. Har kommunen på andet grundlag modtaget købstilbud?

Besvarelse:. Der henvises til vedlagte salgsindstillinger, hvoraf fremgår, hvilke tilbud kommunen måtte have modtaget forud for indstillingen af de enkelte salg. For salg af Tivoli vedlægges endvidere udvalgsbetænkningen.

Herudover har man, efter at salg til Københavns Sommer-Tivoli A/S var tiltrådt af borgerrepræsentationen, modtaget det i kopi vedlagte tilbud af 13. februar 1992 i den i kopi ligeledes vedlagte kuvert fra Leon Pedersen, postboks 238, 1501 København V. Henvendelsen blev besvaret med den i kopi medfølgende skrivelse af 14. februar s.å. fra direktoratet for stadens faste ejendomme.

Spørgsmål 6. Har kommunen indgået aftale med A/S Københavns Sommer-Tivoli om salg af ejendommen? I givet fald bedes aftalen fremsendt med oplysning om, hvilket kommunalpolitisk organ der har truffet beslutning herom.

Besvarelse:. Den pågældende aftale er indgået og bekræftet ved de i kopi vedlagte dokumenter. Fotokopi af beslutningsreferatet fra borgerrepræsentationens møde den 6. februar 1992 vedlægges.

Spørgsmål 7. Hvilke foranstaltninger har kommunen truffet med henblik på at fastslå ejendommens markedspris?

Besvarelse: Med hensyn til baggrunden og de nærmere vilkår for salget af Tivoli-grunden til Københavns Sommer-Tivoli A/S henvises til den vedlagte indstilling og udvalgsbetænkning, jfr. ovenfor.

Som det fremgår heraf, indebærer salget af Tivoli-grunden og de i forbindelse hermed fastsatte særlige vilkår samtidig afløsning af den mellem selskabet og kommunen senest i 1977 indgåede kontrakt med senere påtegninger til udløb i 2020, herunder påtegning af 3. februar og 29. februar 1984 vedrørende Cirkus-bygningen. Kopi af kontrakten vedlægges. Efter magistratens skøn synes det derfor vanskeligt i denne sammenhæng at operere med et traditionelt markedsprisbegreb.

Under de forud for salgets indstilling til borgerrepræsentationen førte forhandlinger mellem selskabet og magistraten nåede man blandt andet på baggrund af vurdering af Tivolis regnskaber frem til et samlet beløb på 240 mio. kr. kontant pr. 31. december 1991. Om fordelingen af de 240 mio. kr. på grunden og kontraktens afløsning har der været ført særskilte forhandlinger.

I den forbindelse har magistraten for sit vedkommende blandt andet baseret sig på, at grunden ved 18. alm. vurdering pr. 1. januar 1986 blev ansat til 237.732.000 kr., men at denne vurdering efter protest fra selskabet ved en kendelse afsagt af Landsskatteretten den 26. november 1990 - altså efter nøje vurdering - pr. 1. januar 1986 blev nedsat til 120 mio. kr. og efter årsreguleringer senest pr. 1. januar 1991 udgør 96 mio. kr., samt at lejebasissummen i henhold til Tivolis lejekontrakt pr. oktober 1988 og for de følgende 4 år udgjorde 134.192.270 kr.

Selskabet havde på sin side bedt selskabets statsautoriserede revisorer KPMG C. Jespersen om at afgive deres skøn vedrørende en fordeling af den samlede sum på 240 mio. kr. Som det fremgår af den i kopi vedlagte skrivelse af 3. december 1991 fra revisorerne til selskabets advokat, nåede revisorerne frem til en købspris for selve grunden på 134 mio. kr., hvilket på baggrund af det foran anførte ikke gav magistraten anledning til bemærkninger, idet beløbet svarede til lejebasissummen og i øvrigt lå ca. 40 % over den seneste offentlige vurdering samt ikke influerede på den samlede sum på 240 mio. kr.

Som det fremgår af § 2 i den til købsaftalen vedrørende grunden knyttede aftale mellem Tivoli og kommunen om afløsning af lejekontrakt m.v., hvilken lejekontrakt efter sit indhold først vil udløbe i 2020, har Tivoli i forbindelse med betalingen af de resterende 106 mio. kr. ønsket, at kommunen særskilt skulle erklære at være fyldestgjort for sin ret til efter lejekontraktens § 18 i 2020 ved kontraktens udløb at modtage halvdelen af selskabets nettoformue ved nu at modtage 52 mio. kr. Dette beløb er ansat af Tivolis statsautoriserede revisorer, således at der som vederlag for kommunens frafald af retten til i medfør af lejekontraktens § 17 ved lejemålets eventuelle udløb i 2020 at kræve Tivolis bygninger overdraget uden vederlag samt som vederlag for den Tivoli tillagte ret til at udvide bebyggelsen resterer 54 mio. kr., jfr. aftalens § 1. De statsautoriserede revisorer havde ikke beregnet sidstnævnte vederlags relative værdi i forhold til bygningsværdien, men som det fremgår af salgsindstillingen side 2, spalte 2, kan bygningernes nutidsværdi ved anvendelsen af samme principper, som anvendes i forbindelse med beregning af udskyldelsesvederlag i tilbagekøbsretssager, sættes til ca. 38 mio. kr.

Som det fremgår af salgsindstillingen, er det efter magistratens skøn ikke muligt at foretage en sikker vurdering af nutidsværdien af kommunens eventuelle ret til i 2020 at få andel i Tivolis nettoformue, men under hensyn til Tivolis ønske om at foretage en opdeling af de 106 mio. kr. har magistraten ikke haft særlige bemærkninger til at følge den af Tivoli ønskede opdeling, idet det afgørende for magistraten har været, at der for den samlede ordning med de heri indeholdte vilkår for grundens anvendelse og ejendommens senere overtagelse af kommunen opnåedes et samlet

vederlag på 240 mio. kr., hvilket efter magistratens skøn fortsat er udtryk for den reelle værdi af grund og lejekontrakt."

Af de medsendte kopier af annoncerne vedrørende salget af Tivoli-grunden fremgår det, at annoncerne var indrykket i pressen den 12. december 1991 - i Berlingske Tidende i "Erhvervssektionen" under "Erhvervsmeddelelser", i Politiken under "Ejendomsanliggender" og i Det Fri Aktuelt under "Boligmarkedet, Diverse". Annoncerne havde følgende ordlyd:

"Til opfyldelse af bestemmelserne i lov om Københavns kommunes styrelse § 51a, jfr. bekendtgørelse nr. 472 af 20. juni 1991 om offentligt udbud ved salg af kommunens faste ejendomme annonceres hermed, at et forslag om, at den mellem A/S Kjøbenhavns Sommer-Tivoli og Københavns kommune indgåede lejekontrakt om grunden matr.nr. 183 Vestervold Kvarter, der løber uopsigeligt fra begge parters side til år 2020, bringes til ophør i forbindelse med at salg af den pågældende grund til selskabet nu forelægges Københavns Borgerrepræsentation.

Efter kommuneplanen kan grunden alene anvendes som forlystelsespark. Grunden er beliggende Vestrebrogade 3, København. Grundens areal er på 79.244 kvm, der ved årsreguleringen den 1. januar 1991 er ansat til grundværdi 96 mio. kr.

Nærmere oplysninger om salgsvilkår m.v. vil kunne fås ved henvendelse til: Direktoratet for stadens faste ejendomme, Rådhuset, 1599 København V, tlf. 33 66 22 92, der skal have modtaget tilbud senest 14 dage fra nærværende annoncer indrykning.

Der foreligger allerede købstilbud fra A/S Kjøbenhavns Sommer-Tivoli. Eventuelt salg er betinget af tilslutning fra Københavns Borgerrepræsentation, der frit kan forkaste alle tilbud.

Salg til en tilbudsgiver, der ikke har afgivet det højeste købstilbud, kan ske, såfremt der herved varetages en saglig, kommunal interesse."

Det fremgår endvidere af sagen, at borgerrepræsentationens budgetudvalg den 31. januar 1992 afgav indstilling til borgerrepræsentationen om, at magistraten bemyndigedes til at sælge Tivoli-grunden til A/S Kjøbenhavns Sommer-Tivoli på de i magistratens indstilling af 9. december 1991 indeholdte vilkår for en samlet sum på 240 mio. kr., fordelt med 134 mio. kr. for selve arealet og 106 mio. kr. til afløsning af kommunens særlige rettigheder efter lejekontrakten med Tivoli. I magistratens indstilling var det angivet, at købesummen for grunden var fastsat i overensstemmelse med lejebasissummen, og at årslejen for tiden udgjorde 13.419.227 kr. Endvidere var det i magistratens indstilling foreslået, at arealet blev pålagt tilbagekøbsret for kommunen i år 2092 for et samlet vederlag på 234 mio. kr.

Budgetudvalgets indstilling om salget til Tivoli blev vedtaget på borgerrepræsentationens møde den 6. februar 1992 med 40 stemmer imod 7.

Ved telefonisk henvendelse den 18. maj 1992 til Københavns Kommune har Indenrigsministeriet endvidere fået oplyst, at direktør V.K. Albrechtsen, Direktoratet for stadens faste ejendomme, den 7. februar 1992 underrettede Tivolis direktør Niels-Jørgen Kaiser om borgerrepræsentationens beslutning af 6. februar 1992 om salg af grunden til Tivoli, og at kommunen den 12. februar 1992 afholdt møde med Tivolis advokat om skødeudfærdigelsen.

I denne anledning skal Indenrigsministeriet udtale følgende:

Det tilsyn, som Indenrigsministeriet fører med Københavns Kommune, jf. § 48 i lov om Københavns Kommunes styrelse, er et retligt tilsyn. Tilsynet omfatter kun spørgsmål om, hvorvidt der er sket en tilsidesættelse af lovgivningen, herunder offentligretlige retsgrundsætninger. Tilsynet omfatter således ikke spørgsmål om, hvorvidt kommunens dispositioner har været rimelige eller hensigtsmæssige.

Ved lov nr. 385 af 6. juni 1991 om ændring af de kommunale styrelseslove blev der i lov om Københavns kommunes styrelse indsat følgende bestemmelse:

"§ 51 a. Salg af kommunens faste ejendomme må ikke ske uden forudgående offentligt udbud. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved offentligt udbud samt regler om, at visse salg kan ske uden offentligt udbud.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 gælder ikke ved salg af fast ejendom til gennemførelse af offentligt støttet byggeri i henhold til lov om boligbyggeri og lov om boliger for ældre og personer med handicap."

I bemærkningerne til lovforslaget var bl.a. anført følgende om baggrunden for den foreslåede lovændring:

"Formålet med det foreslåede krav om offentligt udbud i forbindelse med kommunale ejendomssalg er at sikre, at offentligheden får kendskab til, at kommunale ejendomme er udbudt til salg. Ved offentligt udbud opnås det, at alle på lige fod får mulighed for

at komme i betragtning som købere af en kommunal ejendom. Muligheden for købstilbud fra en bredere kreds vil også kunne føre til, at der opnås de for kommunen bedste købstilbud. Desuden vil kommunen ved offentligt udbud kunne sikre sig imod en kritik af, at der ved et ejendomssalg skulle være sket en usaglig begunstiggelse af køberen."

De nærmere regler om offentligt udbud ved salg af kommunens faste ejendomme er fastsat i Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 472 af 20. juni 1991. I bekendtgørelsens §§ 3-5 er fastsat følgende:

"§ 3. Offentligt udbud skal ske ved annoncering i den lokale presse efter kommunalbestyrelsens bestemmelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter, på hvilke vilkår ejendommen udbydes til salg. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at ejendommen udbydes til en fastsat pris, forudsat at prisen svarer til markedsprisen.

Stk. 3. Ved annonceringen skal angives ejendommens beliggenhed og størrelse samt oplysning om, hvortil der kan rettes henvendelse om udbudsvilkår. Udbydes ejendommen til en fastsat pris, skal det ved annonceringen angives, at kommunen ikke er forpligtet til at sælge ejendommen til den udbudte pris.

§ 4. Købstilbud skal være skriftlige. Indkomne købstilbud er fortrolige, indtil salg har fundet sted.

§ 5. Salg kan først ske, når der er forløbet 14 dage efter den første annoncering af ejendomssalget, jf. § 3, stk. 1."

Efter bestemmelserne i den københavnske styrelseslovs § 51 a og Indenrigsministeriets bekendtgørelse om offentligt udbud skal der således ved annoncering ske et offentligt udbud af den kommunale ejendom, der er til salg. Det har derfor ikke været i overensstemmelse hermed, når det i Københavns Kommunes annonce var angivet, at det til opfyldelse af de nævnte bestemmelser annonceredes, at borgerrepræsentationen nu ville få forelagt et forslag om ophævelse af den med A/S Kjøbenhavns Sommer-Tivoli indgåede lejekontrakt om grunden i forbindelse med salg af grunden til selskabet.

Indenrigsministeriet finder i øvrigt ikke, at det af kommunens annonce klart fremgik, at der var tale om offentligt udbud af kommunal ejendom til salg. I annoncen var dog angivet oplysninger om grundens beliggenhed, størrelse og grundværdi samt oplysning om, hvortil der kunne rettes henvendelse om nærmere oplysninger om salgsvilkår mv. Endvidere var det angivet, at kommunen skulle modtage tilbud senest 14 dage efter annoncens indrykning.

På denne baggrund finder Indenrigsministeriet, at reglerne i ministeriets bekendtgørelse om, hvilke oplysninger der skal angives ved offentligt udbud af kommunalt ejendomssalg, var opfyldt i forbindelse med Københavns Kommunes annoncering af salget af Tivoli-grunden.

Da Indenrigsministeriets bekendtgørelse om offentligt udbud ikke indeholder regler om salgsannoncernes placering og udformning, finder Indenrigsministeriet, uanset at formålet med kravet om offentligt udbud er at sikre offentlighedens kendskab til kommunale ejendomssalg, ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at kommunen har handlet i strid med lovgivningen i forbindelse med annonceringen af salget af Tivoli-grunden.

Efter § 5 i Indenrigsministeriets bekendtgørelse om offentlige udbud skal der forløbe 14 dage efter den første salgsannonce, før salg kan ske. Da salg skal ske til markedsprisen, kan en kommune imidlertid ikke, uanset om der i annoncen er angivet en frist for afgivelse af tilbud, afvise tilbud alene under henvisning til, at tilbuddet er fremkommet efter fristens udløb.

Det fremgår af sagen, at kommunen modtog et tilbud af 13. februar 1992 fra direktør Leon Pedersen, Box 238, 1501 København V, om køb af grund for 480 mio. kr. Denne henvendelse blev af kommunen den 14. februar 1992 besvaret med henvisning til, at borgerrepræsentationen den 6. februar 1992 efter annoncering af salget havde tiltrådt salget af grunden til Tivoli.

Da tilbuddet fra direktør Leon Pedersen først fremkom efter, at borgerrepræsentationen havde truffet beslutning om salg af grunden på nærmere aftalte vilkår til Tivoli, og efter at direktøren for Tivoli af kommunen var blevet underrettet om borgerrepræsentationens beslutning, har Indenrigsministeriet ingen bemærkninger til, at kommunen ikke har taget tilbuddet i betragtning.

Vedrørende spørgsmålet om prisfastsættelsen bemærkes, at salg af kommunal ejendom skal ske til markedsprisen, dvs. den højeste

pris, der kan opnås i handel og vandel, jf. herved tillige § 3, stk. 2, i Indenrigsministeriets bekendtgørelse af 20. juni 1991 om offentligt udbud ved salg af kommunens faste ejendomme. Som angivet i Indenrigsministeriets vejledning af 20. juni 1991 om offentligt udbud ved salg af kommunens faste ejendomme påhviler der kommunen en forpligtelse til at udfolde sædvanlige og rimelige bestræbelser på at konstatere markedsprisen, f.eks. ved konsultation af ejendomsmægler, undersøgelser af prisniveau for sammenlignelige ejendomme eller på anden måde. Ved prisfastsættelsen kan der således ikke alene lægges vægt på den offentlige vurdering af ejendommen.

Når en kommunal ejendom har været udbudt til salg i dagspressen, vil en kommune som udgangspunkt kunne lægge til grund, at det højeste tilbud, der herved fremkommer, er udtryk for ejendommens markedspris. Dette forudsætter dog, at der har været foretaget et offentligt udbud, der har været egnet til at sikre, at alle interesserede har haft mulighed for at afgive tilbud.

Ved Københavns Kommunes annoncering af Tivoli-grunden fremgik det ikke klart af kommunens annoncer, at der var tale om et offentligt udbud af kommunal ejendom til salg. Endvidere var nogle af annoncerne indrykket under rubrikker, der ikke sædvanligvis benyttes til annoncering af ejendomssalg.

Det bemærkes yderligere, at der var tale om salg af et stort og centralt beliggende areal af en helt særegen karakter og til meget betydelig værdi. Endvidere havde Tivoli efter den gældende lejekontrakt med kommunen en ret til at råde over arealet indtil 2020. Markedsprisen på et sådant areal er efter ministeriets opfattelse overordentlig vanskelig at fastlægge, og netop derfor er det vigtigt, at der sker et offentligt udbud, der reelt kan sikre, at interesserede får mulighed for at gøre sig bekendt med, at arealet er udbudt til salg.

Indenrigsministeriet finder ikke, at der ved det offentlige udbud, Københavns Kommune foretog, er tilvejebragt fornødent

grundlag for at antage, at det tilbud, der inden udbuddet var fremkommet fra Tivoli, og som var det eneste tilbud, der fremkom inden salget, var udtryk for Tivoli-grundens markedspris.

Ved borgerrepræsentationens beslutning om salget til Tivoli var der således alene fremkommet tilbuddet fra Tivoli, som havde været forhandlet mellem magistraten og Tivoli. Det bemærkes herved, at der efter det oplyste ved forhandlingerne var opnået enighed om et samlet vederlag til Københavns Kommune på 240 mio. kr., og at der først senere på grundlag af bl.a. en erklæring af 3. december 1991 fra Tivolis revisorer blev fastlagt en fordeling af det samlede beløb på henholdsvis grunden og afløsningen af kontrakten med Tivoli. Denne værdiansættelse af grunden til 134 mio. kr. havde magistraten efter det oplyste tilsluttet sig under hensyn til, at beløbet svarede til lejebasissummen og i øvrigt lå ca. 40% over den seneste offentlige vurdering.

På denne baggrund finder Indenrigsministeriet ikke, at kommunen har udfoldet sædvanlige og rimelige bestræbelser på at konstatere grundens markedspris. Der foreligger efter ministeriets opfattelse ikke oplysninger, der kan godtgøre eller sandsynliggøre, at kommunen har sikret sig, at salget af Tivoli-grunden er sket til markedsprisen. Ministeriet finder derfor, at kommunen har tilsidesat sin pligt til at sikre sig, at salget af Tivoli-grunden skete til markedsprisen.

Indenrigsministeriet finder dog ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at der foreligger en sådan uforsvarlig adfærd i forbindelse med salget af Tivoli-grunden, at der vil være grundlag for at gøre et erstatningsansvar gældende i sagen over for borgerrepræsentationens eller magistratens medlemmer.

Det tilføjes, at Indenrigsministeriet foranlediget af sagen vil overveje, om det i ministeriets bekendtgørelse om offentligt udbud udtrykkeligt bør angives, at annoncer om kommunale ejendomssalg så vidt muligt skal indrykkes under "ejendomssalg". Endvidere vil ministeriet overveje, hvorvidt det i en overskrift

til salgsannoncerne bør angives, at der er tale om salg af kommunal ejendom.

Med venlig hilsen

Thor Pedersen

/

Emil le Maire

